

עשרת הדברות / יהודה עמיחי

אָבִי הָיָה אֱלֹהִים וְלֹא יָדַע. הוּא נָתַן לִי
אֶת עֲשֻׁרֵת הַדְּבָרוֹת לֹא בְרַעַם וְלֹא בְזַעַם, לֹא בְאִשׁ וְלֹא בְעָנָן
אֲלֹא בְרִכּוּת וּבְאֶהְבָּה. וְהוֹסִיף לְטוֹפִים וְהוֹסִיף מְלִים טוֹבוֹת,
וְהוֹסִיף "אָנָּה" וְהוֹסִיף "בְּבִקְשָׁה". וְזָמַר זְכוֹר וְשָׁמֹר
בְּנִגּוּן אֶחָד וְהִתְחַנֵּן וּבְכָה בְּשִׁקֵּט בֵּין דָּבָר לְדָבָר,
לֹא תִשָּׂא שֵׁם אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא, לֹא תִשָּׂא, לֹא לְשׁוֹא,
אָנָּה, אֵל תַּעֲנֶה בְרַעַךְ עַד שִׁקֵּר. וְחִבַּק אוֹתִי חֲזָק וְלַחֵשׁ בְּאֲזְנֵי,
לֹא תִגְנוֹב, לֹא תִנְאַף, לֹא תִרְצַח. וְשָׁם אֶת כַּפּוֹת יָדָיו הַפְּתוּחוֹת
עַל רֹאשִׁי בְּבִרְכַּת יוֹם כַּפּוּר. כִּבֵּד, אֶהֱבֶה, לְמַעַן יֵאָרִיכוֹן יָמֶיךָ
עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. וְקוֹל אָבִי לְבָן כְּמוֹ שֶׁעַר רֹאשׁוֹ.
אֲחֵר-כֵּךְ הִפְנָה אֶת פְּנֵיו אֵלַי בַּפְּעַם הָאֲחֵרוֹנָה
כְּמוֹ בַּיּוֹם שֶׁבָּאוּ מֵת בְּזֵרוּעוֹתַי וְאָמַר: אֲנִי רוֹצֶה לְהוֹסִיף
שָׁנִים לְעֲשֻׁרֵת הַדְּבָרוֹת:
הַדָּבָר הָאֶחָד-עֶשֶׂר, "לֹא תִשָּׂתַנֶּה"
וְהַדָּבָר הַשְּׁנַיִם-עֶשֶׂר, "הִשָּׁתַנֶּה, תִּשָּׂתַנֶּה"
כֵּךְ אָמַר אָבִי וּפְנָה מִמֶּנִּי וְהִלֵּךְ
וְנָעַלְמִים בְּמַרְחָקָיו הַמוֹזָרִים.

(מתוך 'מלון הורי' - פתוח סגור פתוח)